

Nádsgézi

HírHARANG

Október 2020, XVI. évfolyam, 2. szám

www.trstice.sk

VI. Szent István Napok

14. old.

Ki nekem a nádsgézi bíró?

16. old.

Nádsgézi futballsikerek

22-25. old.

Tisztelt lakosok, kedves nádsgéziek!

Kacz Éva, Nádsgézi polgármestere

Nagy megtisztetés számomra, hogy a Hírharang első gondolata az enyém lehet. Lehetőségem van Önökkel megosztani újdonságokat, örömet, sikert, sikertelenséget. Szeptember lévén, természetes lett volna, ha az iskolakezdésről írok, de mivel olyan sok a bizonytalanság még mindig körülötte, hogy nem akartam ezzel borzolni a kedélyeket. Folyama-

tosan visszatérő gondolat azonban számomra az önkéntes munka jelenléte községünkben. Ezzel kapcsolatban sok mindenkit kiemelhetnék, én most mégis három szervezetet említenék meg.

Szinte már természetesnek vesszük, hogy vasárnap délután a futballpályán csapatunk megmérkőzik egy másik csapattal. Azonban,

hogy ehhez a feltételek adottak legyenek, rengeteg háttérmunkát kell elvégezni. A pálya, a tiszta mez, a bíró, az edző, a csapat s mi minden még! Mindennek a hátterében a helyi sportszövetséget kell keresnünk, amelynek tagjai azon kívül, hogy a pálya állandó fejlesztésén, szebbé tételén ügyködnek, folyamatos fejlesztésben gondolkodnak a csapatok szintjén is. Jelenleg 5 csapatunk van, most formálódik a hatodik, a legkisebbek csapata. A 6 csapat hetente kétszer edz, hétvégén pedig meccset játszanak, valljuk meg: hova tovább, egyre szebb eredménnyel. Ez legalább 100 ember állandó mozgását, szervezését, időpont-egyeztetését jelenti, mindezt társadalmi munkában! Magyarul ingyen. Mi ebből csak annyit veszünk észre, hogy jól játszottunk és nyertünk, vagy sem. Köszönöm a sportszervezetnek az eredményes munkát! Fiúk, lányok, nagyon büszkék vagyunk a sporteredményekre, a szervezésre, a bizsergő életre a pályán!

A második csapatról már többször írtunk, arról, hogy ők hogyan működnek és miként tevékenykednek. A nádszegi önkéntes tűzoltócsapatról van szó. Mégis, nem tudom elégszer hangsúlyozni az ő dicséretüket is és rájuk irányítani olyan

gyakran a figyelmet, ahogy csak mód van rá. Hiszen ők azok, akiket, ha bármi történik a községben, ugrasztani lehet. Ha leszakad az évszázados eső (sajnos egyre gyakrabban...), ha baleset történik, ha lecsúszott egy kamion a falu egyik vagy a másik szélén és természetesen, ha tűz van, mindig kéznél vannak. És nem csak akkor! Akkor is, ha hétvégén, vagy munkaszüneti napon gyakorlatot szerveznek, összefogják a kistérség csapatait, erősítve ezzel a régió összetartozását, szakmai felkészültségüket és Nádszeg jóhírét! Köszönöm, tiszta szívvel az egész falu nevében nekik is!

És most jöjjön a harmadik csapat! Ez a Mátyusföld Magyar Összefogás PT., akik szintén minden közösségi megmozduláson ott vannak és hozzáteszik arculatukat az egészhez. Napidíj vagy más juttatás nélkül, segíteni akarásból. Most többek között a hintájuk miatt kerültek be ebbe a válogatásba, amit a Szent István Napokon mindannyian megcsodálhattunk. A körhinta, amely régi időket idéz fel, pörgésével kicsiknek örömet okoz, minket pedig visszarepít a múltba. Bízom benne, hogy ahogyan ez a lelkes hagyománytisztelő és -ápoló csapat, a hinta is állandó

kelléke lesz ünnepeinknek, egyedurú varázsolva azt!

Mind a három csapat más-más területen teszi a dolgát. Az egyik csapat életet és vagyont ment, a másik mozgáskultúrát, a harmadik a hagyományainkat. Teljesen más érdeklődésű, habitusú emberek, mégis milyen fontosak mindannyian községünk, közösségünk életében! Egyetlen dolog köti össze őket egyformán, hogy nagyon szeretik csinálni azt, amivel foglalkoznak! Ez ad nekik erőt a mindennaphoz, kikapcsolódást és feltöltődést!

Három csapatot emeltem ki, de hála Istennek még sokakat megemlíthetnék. Szervezeteket, egyéneket, vállalkozókat, akik költségtérítésre nem számíthatnak, sok kérdésre, amelyek a miértre irányulnak, viszont igen. A hátsó szándék keresésére, titkos indíttatás nyomozására... Nagyon kevesen hiszik el, hogy létezik önzetlen tenni akarás. Szerencsére Nádszegen van rá példa bőven!

Aki nem hiszi, járjon utána és csatlakozzon valamelyik csapathoz!

Vážení obyvatelia, milí Trstičania!

Eva Kaczová, starostka obce Trstice

Je to veľká pocta pre mňa, že mám možnosť otvárať každosezónne vydanie nášho Hírharangu. Mám možnosť sa s Vami podeliť o radosti, úspechy, ale aj o prípadné neúspechy. Teraz v septembri, bolo by prirodzené zvoliť si tému začiatku školského roka, je však toľko neistôt stále okolo dochádzky a manažovania školského roka, že tentokrát to vynechám. Nenechám ale stále myšlienka dobrovoľnej práce v našej obci, preto by som sa chcela venovať v úvode tohto čísla práve trom organizáciám, ktoré zanechávajú stopy svojou činnosťou na živote obce.

Považujeme za takmer samozrejmé, že v nedeľu poobede náš futbalový tím hrá zápas s iným futbalovým mužstvom. Nenapadne nás však pritom, že koľko práce v pozadí musí byť odvedená, aby sme ničím nerušene mohli sledovať zápas! Ihrisko, čisté dresy, rozhodcovia, tréner a samozrejme samotný tím! V pozadí toho všetkého treba hľadať naše Združenie športu, členovia ktorého okrem neustáleho zlepšenia materiálno-technického pozadia pracujú aj na rozvoji tímov. V súčasnosti máme 5 družstiev a pracuje sa na 6. družstve, na družstve najmenších futbalistov. 6 družstiev trénuje dvakrát do týždňa, cez víkend hrajú zápas (každý týždeň s lepším a lepším výsledkom!). To znamená udržiavať minimálne 100 ľudí v pohybe každý týždeň, a to všetko na základe dobrovolnosti, úplne zadarmo. My z toho celé-

ho vnímame iba toľko, že sme hrali dobre, alebo nie, vyhrali sme alebo nie. Využijem preto túto možnosť poďakovať Združeniu športu za skutočne vynikajúco odvedenú robotu, za úspechy, za organizovanie podujatí a za živé ihrisko počas celého týždňa!

O druhom družstve som už písala viac krát, o tom, ako oni pracujú, vykonávajú svoju činnosť. Ide o náš dobrovoľný hasičský zbor. Napriek tomu ich spomeniem ešte raz, a upriamim na nich pozornosť tak často, ako sa len dá, lebo oni sú tí, ktorí ihneď zareagujú, keď sa stane niečo vážne v obci. Či ide o prietrž mračien, storočnú vodu, alebo o haváriu či o požiar. A to nie je všetko. Aj cez víkendy, keď ide o súťaženie, alebo o odbornú prípravu, obetujú svoje voľné dni a víkendy na to, aby spájali DHZ-ky v regióne, aby posilnili súdržnosť medzi nimi, a zlepšili svoju odbornú pripravenosť pre situácie, keď už nie je možné zaváhať a hľadať riešenia. Ďakujem aj im za obetavú prácu v mene celej našej obce.

A teraz posledné zoskupenie, ktorým je „OZ Mátyusföld Magyar Összefogás“. Toto združenie sa dobrovoľne a zadarmo zapája do všetkých obecných aktivít, a dotvára podujatia podľa seba. Iba preto, lebo chcú pomôcť, a chcú odovzdať hodnoty budúcim generáciám, ktoré považujú za dôležité. Teraz, okrem iného sa dostali do

môjho výberu kvôli vyhotoveniu tradičného kolotoča, ktorý sme mohli obdivovať počas Dní svätého Štefana. Kolotoč, ktorý nám pripomína dávno zašlé časy, detičky zabáva, nám dospelým šetrí peňaženku. Verím, že táto nadšená skupinka vyznávajúca tradície a tradičné hodnoty bude dlho súčasťou života našej obce, a kolotoč bude dlho kulisou našich podujatí.

Všetky tri zoskupenia, združenia, mužstvá robia svoju prácu najlepšie, ako vedú v úplne iných dimenziách. Jedno združstvo zachraňuje životy a majetky, druhé telesnú kultúru a tretie naše tradície. Zoskupenia sú úplne iným okruhom záujmov, inými zvyklosťami, a predsa, všetci traja sú veľmi dôležití v živote obce. Jedna vec ich ale bezpodmienečne a bez rozdielu spája: majú neskutočne radi to, čomu sa venujú a naplňa ich to!

Dnes som sa venovala trom zoskupeniam, ale chvála Bohu, mohla by som písať ešte o viacerých! O organizáciách, o jednotlivcoch, o podnikateľoch. Ktorí nerátajú s odplatom, či s iným materiálnym odvdáčením, môžu však rátať s opakujúcimi sa otázkami prečo to robia, na hľadanie úmyslov, a dôvodov, bez uverenia, že existuje dobrá vôľa a dobrovoľníctvo v záujme nás všetkých.

Kto stále neverí, nech sa prihlási do jedného z týchto skupín a vyskúša!

Kegyhely, búcsújárás, zarándoklat

Elek László atya

Bény román stílusú temploma és körkapolnája

Bizonyára többször is hallottuk már a fentebb említett kifejezéseket, és van is egyfajta fogalmunk, elképzelésünk jelentésükről, de nézzük csak, hogy mit is rejtenek magukban ezek a fogalmak. A **kegyhely** annyit jelent, mint szent hely. Minden vallásban és minden időben érezték az emberek szükségességét annak, hogy olyan helyeket keressenek fel, ahol az ég nyitottabb és Isten közelebb van hozzájuk, mint másutt. A **búcsújárás** pedig a szent helyek fölkeresése vallásos szándékkal. A **zárandoklat** szűkebb értelemben búcsújárást jelent, míg tágabb értelemben magába foglalja az egész emberiség történetét a kezdetektől fogva a végső cél eléréséig. Az ember mindenkor zarándoklásnak tartotta az életet. Úgy érezte, hogy idegen ebben a világban és kanyargós utakon vándorol igazi hazája felé.

A Szentírás a zarándoklásban a hit ös-képét látja. Az üdvösség története azzal kezdődik, hogy Ábrahám elhagyja hazáját. Bízik Isten ígéretében és útra kel az idegenbe. Az üdvösségtörténet központi eseménye Izrael kivonulása Egyiptomból és a pusztai vándorlás. Ez a vándorlás arra utal, hogy el kell hagyni mindazt, amittől függünk – az említett történet szerint Egyiptom húsos fazekait –, amíg el nem jutunk abba az országba, amit Isten megígért és ahol valóban magunk lehetünk; ez az ősi képe az emberi önmegvalósításnak

és hitünk útjának. Az evangéliumok vándornak mutatják be Jézust, aki átvonul az országon, betegeket gyógyít és hirdeti az evangéliumot. A zarándoklás jelentése: mindig úton lenni, soha meg nem pihenni, állandóan változni, megszabadulni a gondtól, betegségtől. A vándorlás továbbá azt is jelenti, hogy ezt a világot tudatosan idegennek érezzük, amin feltétlenül át kell haladni, hogy igazi hazánkba, az égbe jusunk. Egész életünk zarándoklás Isten felé, míg végül hozzá érkezünk és nála otthonra találunk. A **zárandoklás lényegét a búcsújárásban lehet átélni**. A búcsúutak útra kelnek, hogy meglátogassanak egy szent helyet, ahol jobban szeretnék megtapasztalni Isten jelenlétét.

Izraelben már a régmúlt időkben is szent helynek számított Beérseba, Béth-Él, Dán, Gilgal, Siló, és mindenek fölött Jeruzsálem. A jeruzsálemi templomba való évi zarándoklaton Jézus is részt vett.

Az első keresztény közösség tudatára ébredt annak, hogy Jézus halálával és feltámadásával eljött az az idő, amikor Istent nem ezen vagy azon a helyen, hanem „**lélekben és igazságban**” (Jn 4,20-24) kell imádni. Ugyanakkor a szent hely ilyen átértékelése a kereszténységben sem zárta ki a **búcsújáró helyek kialakulását**. A búcsújárásnak legfontosabb célja Palesztína, s azok a bazilikák, melyeket Nagy Konstantin (272 – 337) korától építettek az

Úr Jézus életének fontosabb helyei fölé. Krisztus-búcsújáró helyek a Szentföldön kívül is alakultak, rendszerint ott, ahol valamilyen ereklyét őriztek: Róma (szent lépcső, Veronika kendője), Torinó (turini lepel), Aachen, Trier (Krisztus köntöse), Nürnberg (szent lándzsa).

Jeruzsálem és a Szentföld mellett már az ősegházban nagy vonzereje volt Rómának Szent Péter sírja miatt. A vértanú sírok ilyen tisztelete a 2. századtól bizonyítható, s ezek a sírok a „kegyelem helyének” számítottak. Az üldözések múltával a szentek sírjai és ereklyéi tettek búcsújáró helyé egy-egy templomot: Szent Péter és Pál sírja Rómában, Szent Jánosé Efezusban, Szent Jakabé Compostellában.

A középkor végén kezdtek kialakulni a Mária kegyhelyek. Mivel Máriától testi ereklye nem maradt, a búcsújárások központjai csodatévő Mária-képek és szobrok lettek. Lourdes-t (1858) és Fatimát (1917) a Szűzanya jelenései és a csodák tették napjaink legkeresettebb búcsújáró helyeivé.

Magyarország talán legismertebb kegyhelyei: Andocs, Búcsúszentlászló, Máriaremete, Celldömölk, Csatka, Győr, Máriabesnyő, Máriagyűd, Márianosztra, Máriapócs, Sümeg. A Felvidéken is akad jópár búcsújáróhely, amit szeretettel látogatnak a hazai zarándokok. Példaként felhozhatók: Bény, Cigléd, Dercsika, Eperjes, Kistapolcsány, Máriavölgy, Nagyszombat, Nyitra, Pozba, Sasvár, Szentantal-Bacsfa, Verebély, vagy akár a községünkhöz közel lévő település, Tallós.

Természetesen, minden egyes búcsújáró helynek sajátos története van. A szent hely misztikuma, vagyis titokzatossága, mélyen megérinti a zarándok lelkiületét, s éppen ezért nem csupán a nagy tömegben való közös ünneplés alkalmával, hanem az egyéni találkozásban Isten közelségével a szent helyen, olyan fordulatokat képes generálni az emberi lélekben, amit számtalan megtérés bizonyított már a történelem folyamán.

Földi vándorlásunk idején kíséren benünket Isten bő áldása, valamint azok a mély lelki élmények, melyeket egy-egy zarándokhely meglátogatása alkalmával megtapasztaltunk, vagy akár melyekben még csak részesülni kívánunk!

75 éve történt

Bugár Andrea

A második világháború véget ért. Katonák és civilek százezrei igyekeztek hazajutni szerte Európában. Sokakat pedig éppen ekkor szállítottak a Szovjetunió néhány ezer munkatáborának valamelyikébe. Aki már otthon volt, fellélegzett. Valahogy majd csak lesz.

Egy őszi estén, 1945. szeptember 19-én, Vágsellyéről Nagy-megyerre tartó szlovák katonák pálinkát akartak szerezni a faluban. Több házba bementek és fegyverrel próbáltak nyomtatékat adni követelésüknek. A háborút megjárt fiatalok nem hagyták magukat. Lefegyverezték a szlovák katonákat és megverték őket. A pletyka már a szomszéd utcában is két katona megöléséről szólt, de szerencsére sérüléseik nem voltak súlyosak.

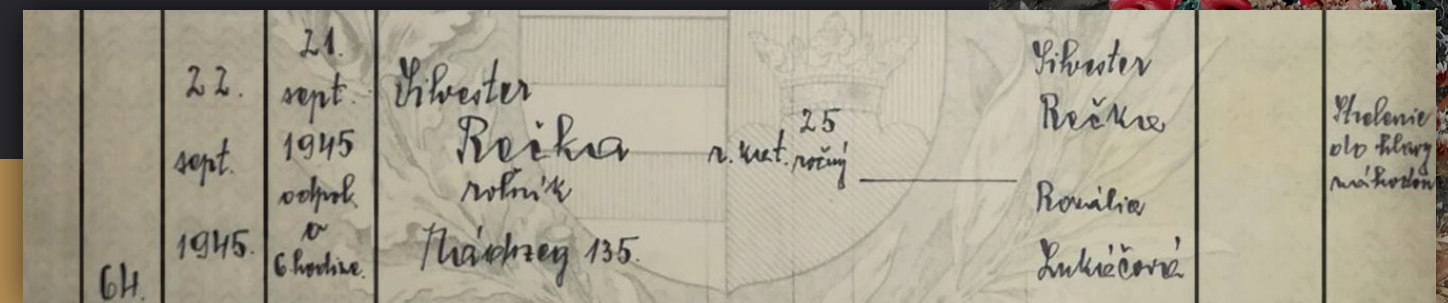
A megtorlás szeptember 20-án kezdődött. Katonaszállító szállta meg a falut. Keresték a legényeket, akik szembe szálltak velük. El is fogták az egyik Gáspár-fiút és édesapjukat. Ekkor szinte minden háznál volt még fegyver, a többi testvér néhány szomszéd és pár puska segítségével kiszabadította a foglyokat. Az egyik katonát a kezén meg is sebesítették. Eközben a katonák elfogták a fiúk édesanyját, Neszte nénit. A község háza udvarán megásatták vele a saját sírját. A 48 éves asszony meggyilkolását egy odaérkező magas rangú tiszt akadályozta meg. Közben fiai elmenekültek a faluból, majd az országból is.

A katonaság ezek után még nagyobb létszámmal szállta meg a falut. A kivezető utakat lezárták. A falu férfait 15 és 60 éves kor között a templom-téren gyűjtötték össze. Volt, akit veréssel, rugdosással tereltek a templom elé. Akin magyar katonaruha volt, azt levetkőztették. A falu akkori orvosát, Janics Kálmánt félig agyonverték, mert állítólag nem a szlovák katona sebeit kötötte be először. A térről a férfiakat a templomba terelték. Ott töltötték az éjszakát. Közben a szlovák katonák fosztogattak a férfiak nélküli házakban.

Másnap reggel a templomból kiterelt férfiakat áthajtották az öreg iskola épületébe. Oda már a családtagok vihettek ételt is. Az egyik katona, hogy sűrűsége az étel átadását, a levegőbe lőtt. A visszapattanó golyó a 25 éves Recska Szilvesztert találta el, aki a helyszínen meghalt. A frontot megjárt katona nem sokkal ezelőtt jött haza a háborúból. Mellette álló társát a nyakán sebesítette meg a golyó. Az ő életét sikerült megmenteni.

A következő nap menetoszlopba állították a férfiakat, kordont képeztek körülöttük és gyalog Vágsellyére hajtották őket. Több napi vándorlás után kisebb csoportokban engedték haza az elhurcoltakat.

A szeptember eleji ellenállásban résztvevőket a Gáspár-fiúk édesapjának kivételével 3 hónap után hazaengedték. Gáspár Miksa márciusban szabadult.

A történetről a Fórum Intézet dokumentumfilmet forgat, amit 2021-ben mutatnak be a közönségnek

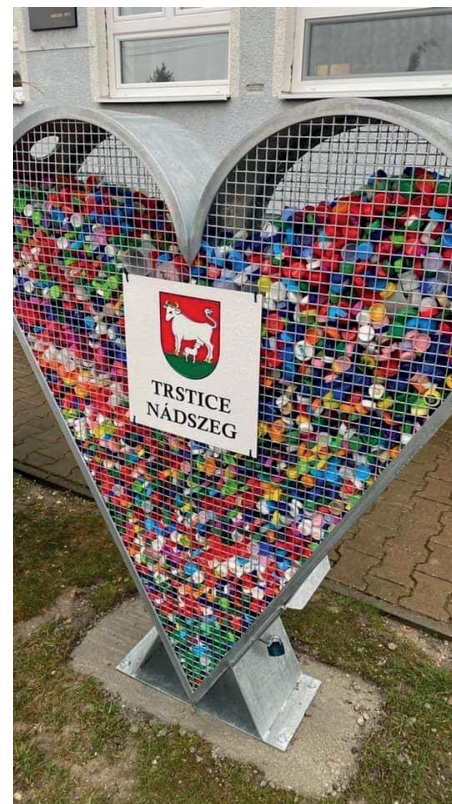
Gyermeknap hulladék-mentesen

Nádszeg község és az önkormányzat szervezésében, idén július 3-án a sportpályán volt a Gyermeknap. A gyerekek biztonsága és jó hangulata mellett a hulladékmennyiség csökkentésére is tudatosan odafigyeltünk. Egyszer használatos műanyagok helyett, 100%-ban komposztálható táányérokban, poharakban fogyaszthatták el a sok finomságokat a gyerkőcök. Játékosan népszerűsítettük a szelektív hulladékgyűjtést. Kisméretű szelektív kukákba kellett az osztályoknak különválogatniuk a bedobandó szemetet.

A használt farmer új élete

Júliusban a nyári szünetben megszervezett hagyományos Csemadok-táborban a feleslegessé vált farmeroknak adtunk második esélyt. Az adományozott, megunt farmernadrágokat újrahasznosítottuk. A szemétkébe dobás helyett egyedi darabok születtek. Cuki kis táskákat, crossbodykat és válltáskákat terveztünk, szabtunk-varrtunk és dekoráltunk a gyerekekkel közösen.

Nádszeg Szíve

A községi hivatal elé februárban kihelyezett kupakgyűjtő szívbe gyűjtött kupakkal több célt is szolgálunk. Szelektív gyűjtés mellett népszerűsítjük a környezettudatos életmódot, a kupakok leadása után befolyt összeggel pedig rászorulókat segítenek a lakosok.

Nem ürítik a matrica nélküli kukákat

Községünkben idén, 2020-ban került bevezetésre az edényazonosító matrica. A kommunális hulladékgyűjtő oldalára kértük felragasztani a matricát, ha befizették a községi hivatalban a szemétszállítási illetéket. A matricán fel van tüntetve a község neve, az aktuális év, házszám, úrtartalom. 120 l-es kuka 4 fős háztartásokhoz jár. Ha kevésnek bizonyul, az illeték hozzáfizetésével van lehetőség 240 l-es kukát is vásárolni.

A Szlovák Köztársaság tervei között szerepel, hogy a 2021-es évben az egyes köz-

ségek által termelt hulladék mennyiségének több mint 60%-a szelektált legyen. Az illeték összege az előző év szelektálásától függ. Ha nem szelektálunk helyesen, akkor magasabb lesz a szemétdíj!

A környezetükért tenni akarók a kiválogatott szemetet díjtalanul a szelektált szemetgyűjtő szigetre és gyűjtőudvarra vihetik, vagy a műanyagot zsákba is tölthetik. A zsákokat kihelyezik a házuk elé, havonta egyszer, amely napon a gyűjtés történik.

Fontos tudnivalók

Műanyag zsákba és a sárga konténerbe csakis összenyomott palackokat, kiöblített műanyag poharakat, fóliákat, kozmetikai flakonokat rakjanak. Fém italdobozokat, konzervdobozokat szintén kiöblítve kell belerakni. Az albári FCC szemetgyűjtőhely a nem összepréselt vagy nem megfelelően kitisztított műanyag/fém flakonokat, dobozokat nem fogadja el! Ezért a gyűjtőudvaron a község alkalmazottai előválogatják a helytelenül szelektált műanyagot. Ez kb. 500 kg hetente, 2 t havonta és 10 t műanyag évente községünkben. A szelektáláshoz felelősegteljesebb hozzáállást kérünk a kedves lakosságtól!

Gyűjtőudvarra vihető szeparált hulladékok:

PAPÍR • MŰANYAG • FÉM
TETRAPACK • ÜVEG
TEXTIL • HASZNÁLT
SÜTŐOLAJ • ELEKTROMOS
HULLADÉK • BIO HULLADÉK
• APRÓ ÉPÍTKEZÉSI
TÖRMELEK

Nyári nyitvatartás:

MUNKANAP:
7:00-16:00-IG

EBÉDIDŐ:
12:00-13:00-IG

SZOMBAT:
7:00-12:00-IG

A rovatot a Környezetvédelmi Bizottság készítette

Nyári szünidei tábor

Szarka Zsuzsanna

Sikeresen lezajlott iskolánk nyári szünidei tábora, amely 2020.július 6-11-ig tartott.

Fontos szempont volt számunkra, hogy biztonságos környezetet és felügyeletet biztosítsunk

azon diákjaink számára, akiknek szülei nem tudtak több szabadnapot igényelni a munkahelyükön, hogy a szünidőt is a

gyermeikkel töltsék. Volt, aki márciustól kénytelen volt a Covid-19 helyzetet oldani. A szünidei tábor ezeknek a családoknak igyekezett megoldást nyújtani a nyári szünidejében.

Örömmel nyugtázzhatjuk, hogy minden pedagógus kollégánk bekapcsolódott a tevékenységekbe. Volt, aki sportjátékokat készített a gyerekeknek és sokat tartózkodtak a szabadban, voltak kézműveskedő foglalkozások, ügyességi játékok, mások sültöttek-főztek, és szinte meglepő volt, hogy a szünidőben jobban figyelték a gyerekek a mesére és a nyelvi játékokra is.

Ez is azt bizonyította, hogy a gyerekek élvezték egymás társaságát, örültek, hogy kicsit irányított a foglalkozás, de mégsem olyan iskolás, és végre szabadon járhat-kelhetek, még ha az út minden reggel az iskolába vezetett, akkor is.

Köszönjük a tábor ideje alatt a támogatást a Rior s.r.o.-nak, a Magán Szabadidőközpontnak, az Éden textilüzletnek és a Vis Vitalisnak.

Nyári tábor Nádaska csoport

Fülöp Leona

2020. 08. 17-21.

A Nádaska színjátszó csoportunk az idén is bejelentkezett a DMT-re (Duna-Menti Tavasz), amelyre eredetileg májusban került volna sor, de a járvány közbeszólt, így a verseny megrendezését novemberre tették át. Fél éves kihagyás után nehéz lett volna kezdeni, ezért szerveztük meg a nyári iskola keretén belül táborunkat, ami tulajdonképpen egy összpontosítás volt.

A nyári iskola ideje alatt főleg a darral foglalkoztunk, de a nap folyamán más tevékenységre is sort kerítettünk, hisz minden gyerek-felnőtt szeret játszani, mert a játék összekovácsolja az embereket, feloldja a gátlásokat, szorongásokat, és egy jó játék után a „munka” is jobban megy.

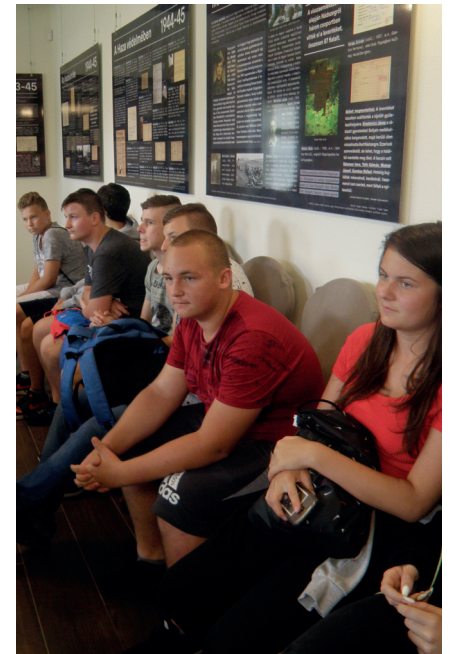
Az egész hétnek tábor formája volt, csak az ottalvás maradt el, amit biztos nem bántak volna a diákok. Egy betervezett napirend szerint teltek napjaink, amit a gyerekek igénye szerint igazítottunk, módosítottunk. Minden nap volt egy kis játék, a mindennapi ebédről, friss gyümölcsről, a próbák helyszínéről, egyéb frissítőről a támogatóink gondoskodtak, de a délutánokra is változatos programo-

kat terveztünk. Volt sporttevékenység – itt a főszerepet a diákok által nagyon kedvelt méta töltötte be. Egyik nap egy igényesebb biciklitúrán vettünk részt, az irány Nádaszeg–Tallós–Pozsonyepéres és vissza Nádaszegre. Szerdán részt vettünk egy kenuzáson a Kis-Dunán a Somorjai Kajak és Kenu Sportegyesület jóvoltából. Nem maradhatott ki a Bencze-ház és a benne található egyedi kiállítás megtekintése sem.

A hetet jó érzéssel és szép élményekkel zártuk. A diákok hozzáállásából leszűrhetjük, hogy szükség van ilyen táborokra, mert a szabadidejük tartalmasan telik el, és észre sem veszik, hogy közben milyen sokat dolgoznak.

Jó dolog a nyári iskola. Örülünk mindannyian, hogy ez ilyen formán létrejöhett, és elsősorban köszönjük az iskola igazgatóságának, hogy sikeresen megpályázta, a támogatóknak, hogy mindehhez hozzájárultak, és a kollégáknak, akik a nap zökkenőmentes lefolyásában segítettek.

Remélem, máskor is lesz még ilyen táborozásra lehetőség, mert ez diáknak-tárnak egyaránt jó időtöltés, csapatépítés.

Škola v obrazoch

Alena Petrovicsová

Leto bolo v plnom prúde a my sme sa tešili, že žiaci opäť zasadnú do lavíc. Pán škólník Hromoda opravil všetko pokazené, pani upratovačka Patrícia s kolegyňami vyglancovala všetky miestnosti a pedagogický zbor vniesol do tried farby a život.

V lete do školy?

Alena Petrovicsová

Nesmierne nás teší, že napriek letným prázdninám boli žiaci rozhodnutí pobudnúť týždeň v škole. Jednoznačne im chýbala aj spoločnosť rovesníkov a kamarátov. Zažili týždeň plný nových skúseností, pohybu a zábavy. Oprášili si aj nadobudnuté, no časom zabudnuté vedomosti. Čo všetko sa zmestilo do piatich dní? Objavovanie prírodných krás blízkeho okolia Čiernej vody, sledovali život zachránených zvierat v ZOO. Venovali sa motorizmu a možno dodnes im zvuk motoriek a športových áut hviždí v ušiach. O bezpečnosti na cestách nikdy nie je dosť povedané, pravidelne sa k téme vraciame s príslušníkmi polície. A ako je naše telo späť s myslou, sme otestovali posledný deň pri lukostreľbe. Správny postoj, pevná ruka, rozhodný pohyb, koncentrácia a pocit úspechu, či sklamanie a túžba po lepšom výkone rezonovali ovzduším. A presne tieto kvality by nás mali sprevádzať novým školským rokom. O fantastický týždeň sa nám postarali pani učiteľky ZŠ, OÚ Trstice, rodičia žiakov, SCVČ v Trsticiach, Tesco, Mäsiarstvo Kardoš, Intervyt, Mátyusföld Magyar Összefogás P.T., Majo Racing School.

A Csemadok-táborok varázsa

Dobos Dóra

Először nagyon megörültem, amikor Rózsa Beatrix – aki történetesen a nagynéném – megkért, hogy írjak a táborról. Amikor viszont gondolkodni kezdtem és ültem az üres lap felett, rájöttem, hogy nagyon nehéz szavakba önteni azt, ami ennyire sokat jelent nekünk.

Mivel már 10 éve töretlenül folynak a táborok, elmésélem, hogyan is született a Csemadok-tábor. 7 éves lehettem, amikor a nyaram nagy részét Beánál töltöttem. Sokat játszottunk, de hiányzott a

társaság és az unalom is nagyon hamar befészkelte magát a napjaimba. Bea ezt nem bírta tétlenül nézni és elérte, hogy most már egyetlen nyáron se unatkozzak. A következő nyáron már meg is kezdődött az 1. Csemadok-tábor. Ekkor még én is táborozó voltam sok más csapatvezető-társammal együtt. Ha pár szóval kellene jellemeznem, hogy nekem gyerekként ez a táborok mit jelentett, azt mondanám, hogy mindig a nyaram fénypontja volt és a legszebb emlékeim fűződnek hozzá. Ezekben a táborokban ugyanis mindent

lehet, amit otthon nem, ezért is végeztük sokszor sárosan vagy éppen szalmaszállal a hajunkban – mindemellett mindig ügyeltek a biztonságunkra is.

Az évek alatt a tábor körül kialakult egy nagyon összetartó csapat. A „kiöregedett” táborozók is visszatértek mint csapatvezetők. Azt gondolom, ezek a táborok azért olyan népszerűek és sikeresek, mert tiszta szívvel csináljuk őket. Sok önzetlen ember a szabad idejét feláldozva igyekszik a gyerekeknek egy olyan hetet összehozni,

ahonnan majd csillogó szemmel távoznak és azt mondják, hogy jövőre is jönnek. Mindenki tudja a feladatát, ezért is folyik minden zökkenőmentesen és pont ezért nem okoz olyan nagy gondot, ha a főszervező lesérül a játék készítése közben, és sántikálva tud csak részt venni – ahogy ez idén történt.

A táborok azért is egyediek, mert minden évben egy-egy témakör köré épülnek. Volt már olimpiai és western témájú hetünk is, tavaly pedig nosztalgiáztunk, a régi idők játékait elevenítettük fel a legkisebbeknek.

Ebben az évben 2 egymást követő héten táboroztunk. Az első héten tartottuk az Eperke táborát a lányoknak, a Focitábor pedig a fiúknak. A lányoknak próbáltunk olyan csajos dolgokat kitalálni, ami leköti őket. A napot mindig zumbával és bemelegítéssel kezdtük. Utána reggeliztünk és táncoltunk még egy kicsit. Sok ügyességi játékkal készültünk, de a lányokat jobban lekötötte a kézműveskedés. Régi farmrokából táskát varrtunk, köveket festettünk, karkötőt fontunk, unikornist készítettünk. Eközben a fiúk megunhatatlanul edzettek és fociztak Molnár Krisztián edző irányítása alatt. A délutáni program közös volt: a vizeskedésnek a fiúk sem tudtak ellenállni, sőt, a csapatvezetők sem. A vízi légvár mellett egy hatalmas vizes ponyván csúszkáltunk, ami kellőképpen lehűtött minket. A vizeskedés mindig a nap fénypontja szokott lenni.

Az ezt követő héten Exatlon táborát tartottunk. Itt fiúk és lányok 10 fős csapatokban versenyeztek. Sok játékot felhasználtunk az idei gyereknapról, de nem maradhattak ki a jó öreg táboros játékok sem, amihez a gyerekek évről évre ragaszkodnak. Ilyenek például a csipeszgyűjtő fogócskával, a japán foci, a csiga házat cserél, vagy a szintén népszerű zenés ugróiskola. Délutánonként itt sem maradt ki a vizeskedés és a jól megérdemelt uzsonna sem.

Jövőre ismét táborozunk. Reméljük, sok új taggal bővül a csapatunk. Köszönjük mindenkinek a sok segítséget és támogatást! Ezek azok az élmények, amik nem halványulnak el.

Szent István Napok a lombok alatt

Szabó Gabriella

Nádszegen a búcsúnak óriási hagyománya van, ez a családi és a baráti látogatások hagyományos ideje. Ilyenkor megszépül a lelkünk, hiszen a búcsú vallásos lelkülete sem veszett még el a faluban, de megszépül a ház, az udvar és a község is. Várjuk a vendéget a lelkünkbe, az otthonainkba és elkövetünk mindent, hogy jó vendéglátók legyünk. Nádszeg község önkormányzata is ezért szervezi a Szent István Napokat búcsúkor, hiszen a nádszegieknek is jólesik, ha gondoskodik valaki a szórakozásukról! Idén a búcsú időpontja augusztus 21-23-ra esett.

Pénteken a Kis-Nádos nádszegi néptáncsoport mutatta be tudását a község közepén felállított nagyszínpadon. Nehezebb helyzetben voltak idén, hiszen Oláh Attila, Nyuszi bácsi, aki évekig tanította őket, átadta a stafétabotot fiatalabb, kevésbé leterhelt kollégájának, Domján Máténak. A szezont tehát már Mátével kezdték a gyerekek és vírus ide, vírus oda, sikerült együtt összerakniuk egy koreográfiát moldvai táncokkal.

A Kis-Nádost a színpadon a dunaszerdahelyi Csallóközi Táncgyűttes követte. Az együttes az Azonosságok és másságok című műsorát mutatta be, amely Oláh Attila ko-

reográfusi munkáját dicsérte. A műsorban azokat a táncokat szedték csokorba, amelyekben fellelhető a magyarok mellett élő népek, valamint a magyarság tánc kultúrájának egymásra hatása. „Ha tudni akarjuk, mi a magyar, tudnunk kell azt is, mi NEM magyar. Szükség van szomszédaink megismerésére, hogy magyarságunk határait minél világosabban lássuk.” - hangzik el a műsorban. Nem tudnánk a hétvége ünnepségsorozatához, Szent István üzenetéhez szimbolikájában fontosabb művészi alkotást elképzelni, mint a Csallóközi előadását.

Szombaton a szentmise után került sor Szent István királyunk szobrának koszorúzási ünnepségére, ahol ünnepi beszédet mondott Kacz Éva polgármesterasszony és Forró Krisztián, az MKP országos elnöke. Közreműködtek a nádszegi alapiskola diákjai, a nádszegi fúvószenekar és a Zsálya énekkar.

Régen a borfogyasztás nem egyszerűen ivást jelentett, hanem férfitársaságok kötetlen együttlétét, események megtárgyalását, a barátkozás lehetőségét is. És, hogy ez valóban így volt, ékes bizonyíték erre népköltésztünk, vagy Petőfi, Balassi, Csokonai, Gárdonyi bordalai. A koszorúzási ünnepség után községünk Kossuth-díjas művészt, Szarka Gyulát

és zenekarát hallhattuk a lombok alatt, ahol a Bor és lányka c. műsorát adta elő, hogy a kitűnő nádszegi borokhoz a magyar irodalom legjobb borversei szóljanak megzenésítve.

Szarka Gyula után Derzsi György állt a színpadra Gypsy projekt formációjával, amelyet 2019 tavaszán alapított. Zenéjük egyszerre vérpezsdítő, romantikus, de mégis humoros az új felállásban. Ismerős, nagyszerű dallamok csendültek fel a századelő muzsikájától egészen napjainkig.

Vasárnap már délután élőzene várt minden érdeklődőt a lombok alatt, estére a Goldies Swingatlanűgyőnség örökzöld slágerei és szonjai voltak hallhatóak.

A templom-téren 20:00-kor csendültek fel a Kormorán első akkordjai. A Kormoránt nem kell bemutatni senkinek, hiszen a folk-rock zenét játszó együttes 40 éve szerves része a magyar könnyűzenének. A zenekar alapítója Koltay Gergely, 2019-ben Kossuth díjat kapott, így elmondhatjuk, hogy Nádszegen egy hétvége alatt két Kossuth-díjas zenészt is köszönhetünk a színpadon, biztosítva ezzel a minőségi és tartalmas szórakozást.

A Szent István Napok ideje alatt a Bence-házban megtekinthető volt a Szent korona hiteles, vasból készített másolata, amely Panyik Imre taksonyi díszműlakatos mester munkáját dicséri. Nádszeg rövid megálló volt a Szent korona úticélja felé, büszkéek vagyunk rá, hogy ünnepségsorozatunk része lehetett. Jelenleg az erdélyi Torockón lévő Duna-Házban tekinthető meg a remekmű.

De hol lesznek a koncertek és a műsor? - hangzott el gyakran a kérdés a Szent István Napok előtt. Hát a „Lombok alatt”! Fogalommal vált a helyszín, bízunk benne, hogy az esemény is azzá válik majd!

Gulyásfesztivál

Kacz Éva

Idén már a 4. alkalommal került megrendezésre a nádszegi Gulyásfesztivál a Sportegyesület szervezésében a futballpályán. Ahogy a rendezvény neve is mondja, gulyásfőzésben mérték össze tudásukat a szakácsok. Idén 20 csapat jelentkezett, ennyien főztek gulyást, 3 csapat pedig valamilyen különlegességet tett az asztalra. Mivel a tavalyi tapasztalatokból kiindulva a szevezőség úgy látta, szükség van a különlegesség kategóriára is, idén meghirdették ezt a kategóriát is. Nem pontosították, hogy ez mit jelent, a versenyzők fantáziájára volt bízva, mit tesznek a zsűri elé. A zsűri általánosságban megállapította, hogy az idei gulyásfőzési technikák sokkal kifinomultabbak voltak, mint az előző évad során. Sokkal több volt a nagyon finom, tökéletesre főtt gulyás, mint azt megszokhattuk, ezért nagyon szoros verseny alakult ki.

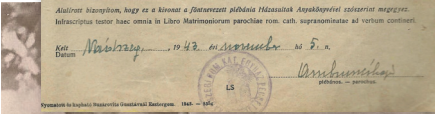
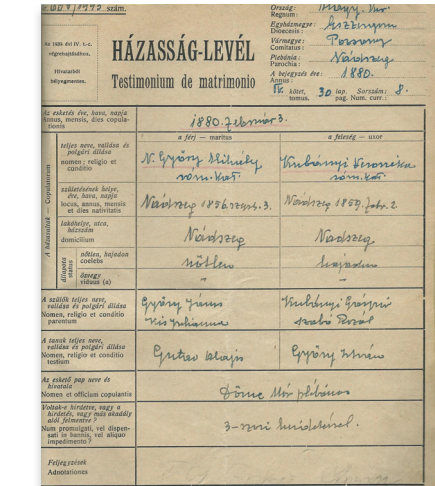
A fesztivál alatt öregfiúk focitornája zajlott. Este Varga Miklós helyett (aki egészségügyi okokra hivatkozva előző nap visszamondta a fellépést) a Romantic zenekar és az McHawer és Teknő zenekar szórakoztatta a résztvevőket. Az estét immár hagyományosan a Fagifor zárta.

Ez a jó hangulatú rendezvény is folyamatosan fejlődik, egyre több és több csapatot és érdeklődőt vonz a környékről és családi nappá kezd válni. Hiszen amíg a szülők sütnek-főznek, a csapatok fociznak, addig a gyereket gofri, sült krumpli, kalácsok, de légvár és körhinta is várja.

Hát ki nekem a nádszegi bíró?

Czakó Hermina, Bugár Andrea

Ez a családfa segít kibogozni az összekuszálódott szájakat. Köszönet id. Bartalos Lászlónak és a György család valamennyi tagjának, akik segítettek a családfa elkészítésében. Úgy tűnik, György Mihály a fél falu dédapja, ükapja, szépapja volt.

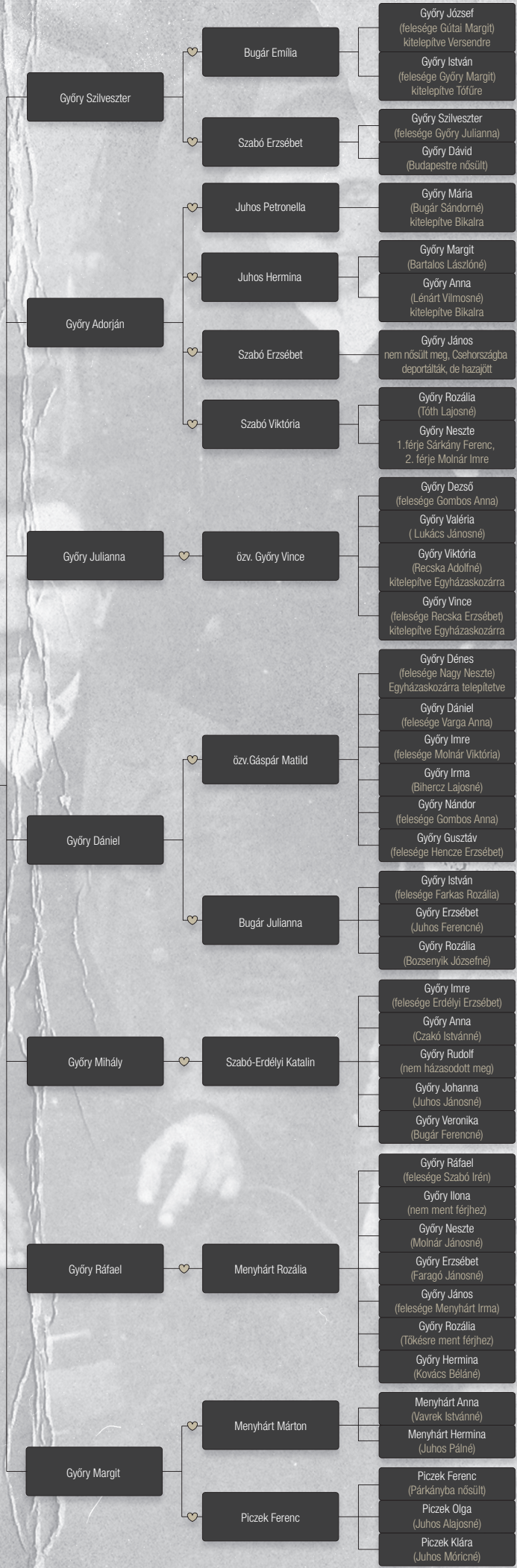
A Nádszegen található családi fényképek közül talán a legrégebbi a György Mihály bíró, valamint feleségét, Kubányi Veronikát és gyerekeiket ábrázoló kép. A bíró és gyerekeinek, unokáinak sorsa egy szelet a magyar történelemből a XX. század első feléből, ennek megfelelően bonyolult is. Ha valamelyik szülő meghalt, akkor azonnal házasodni kellett, mert a földet meg kellett művelni, a gyerekeket meg kellett etetni.

György Mihály 1856-ban született György János és Kis Julianna gyermekeként. 1880-ban vette feleségül Kubányi Veronikát. Mihály 1904 és 1911 között volt a falu bírója. Ekkor nagy árvíz volt a faluban, 115 ház semmisült meg. Fennmaradt egy levél, ahol György Mihály a falu nevében kéri Ferenc József császárt az adók elengedésére. Az ő idejében épült a templom is.

György Mihály bíró második fia, **Adorján** 1883-ban született. 1910-ben feleségül vette Juhos Petronellát, akitől egy lánya Mária, a későbbi Bugár Sándorné született. A második világháború után Bikalra telepítették őket. Juhos Petronella 1913-ban tüdőgümőkórban halt meg. Adorján feleségül vette elhunyt felesége húgát, Herminát. Hermina 1918-ban vérhasban meghalt. Két közös gyermekük volt: Margit, a későbbi Bartalos Lászlóné és Anna, Lénárt Vilmosné, akit Bikalra telepítettek. Harmadik felesége Szabó Erzsébet, bátyjának Szilveszternek az özvegye volt. Vele 1920-ban házasodtak össze, egy fiuk született, János. Jánost a 2. világháború után Csehszországba deportálták. Hazajött, de nem nősült meg. Az anyja, Szabó Erzsébet 1922-ben agyvérzésben meghalt. Ekkor Adorján feleségül vette harmadik felesége nővérét, özvegy Szabó Viktóriát, akinek a férje, Sátor Ernő 1915-ben a Pírmysli környéki harcokban hősi halált halt. Közös gyermekeik: Rozália, a későbbi Tóth Lajosné, valamint Anasztázia (Neszte). Anasztázia 1944-ben feleségül ment Sárkány Ferenchez, aki eltűnt a második világháborúban. Második férje Molnár Imre lett. György Adorján 1940-ben halt meg 57 évesen gyomorrákban.

György Mihály bíró első fia, **Szilveszter** 1880-ban született. A fényképen ő látható katonaruhában. 1905-ben feleségül vette Bugár Emiliát, aki 4 gyermeket szült neki. Két kislányuk még kisbaba korban meghalt. Az anyja 1914-ben tüdőgümőkórban (TBC) halt meg. Ez a betegség a halálesetek negyedéért volt felelős a huszadik század elején. Az idősebb fiú, József 1931-ben nősült Gútai Margitot. A második világháború után Versendre telepítették őket. A fiatalabbik fiú, István 1938-ban nősült. Feleségével, György Margittal és gyermekeikkel együtt Tótfűre lettek kitelepítve. Kanyarodjunk vissza György Szilveszterhez, aki 4 hónappal első felesége halála után 1914-ben feleségül vette Szabó Erzsébetet. Közös gyermekeik Szilveszter és Dávid. Dávid Budapesten nősült meg és ott is maradt. Szilveszter Nádszegen maradt, felesége György Julianna lett. Az apa, György Szilveszter az első világháborúban hősi halált halt valamikor 1918 végén.

György Mihály idősebbik lánya, **Julianna** 1884-ben született. 1905-ben ment feleségül özvegy György Vincéhez. Négy gyermekük született, Dezső (felesége Gombos Anna) és Valéria, a későbbi Lukács Jánosné Nádszegen éltek családjukkal. Viktóriát (Recska Adolfné) és Vincét (felesége Recska Erzsébet) Egyházaskozárra telepítették a háború után. Julianna 1950-ben halt meg.

A bíró negyedik gyermeke, **Dániel** 1886-ban született. Első felesége özvegy Gáspár Matild volt. Hat gyermekük született: Dénes (felesége Nagy Neszte, Egyházaskozárra telepítették), Dániel (felesége Varga Anna), Imre (felesége Molnár Viktória), Irma (Bihercz Lajosné), Nándor (felesége Gombos Anna), Gusztáv (felesége Hencze Erzsébet). Valamennyien végigharcolták a második világháborút. Nándor 1947 szeptemberében jött haza az orosz hadifogságból. Kálmánt a háború végén a nyilasok ki akarták végezni, testvére, Irma mentette meg az életét.

Az édesanyja, Gáspár Matild halála után Dániel újránősült, feleségül vette a kúrti származású Bugár Juliannát. Három gyermekük született. Istvánt (felesége Farkas Rozália) mint leventét 1944 decemberében elvitték a nyilasok. Sikertől megszökönie, de 1945 január elején újra elvitték. Németországba került, ahol amerikai fogságba esett. 1946 januárjában érkezett haza. A házasságból még két lány: Erzsébet (Juhos Ferencné) és Rozália (Bozsenyik Józsefné) született. Az apa, Győri Dániel 1943-ban halt meg vérmérgezésben.

György Mihály bíró ötödik gyermeke, **Mihály** 1890-ben született. Szabó-Erdélyi Katalint vette feleségül. A házaspárnak öt gyereke született: Imre (felesége Erdélyi Erzsébet), Anna (Czakó Istvánné), Rudolf, Janka (Juhos Jánosné), Veronika (Bugár Ferencné). A család megkapta a kitelepítési határozatot, 1948 októberében kellett volna indulniuk, amikor a kitelepítéseket végül leállították.

A legkisebbik gyermek, **Margit** 1902-ben született. 1920-ban ment férjhez Menyhárt Mártonhoz. Két gyermekük született: Anna (Vavrek Istvánné) és Hermina (Juhos Pálné). Margit megözvegyülve 1928-ban Piczek Ferenc felesége lett. Három gyerekük született: Ferenc, aki Párkányba nősült, Olga (Juhos Alajosné), Klára (Juhos Mórincné).

Gyűrök, Gyürek, Gyüre, Györög, Györögh, Győry? Győri.

Bugár Andrea

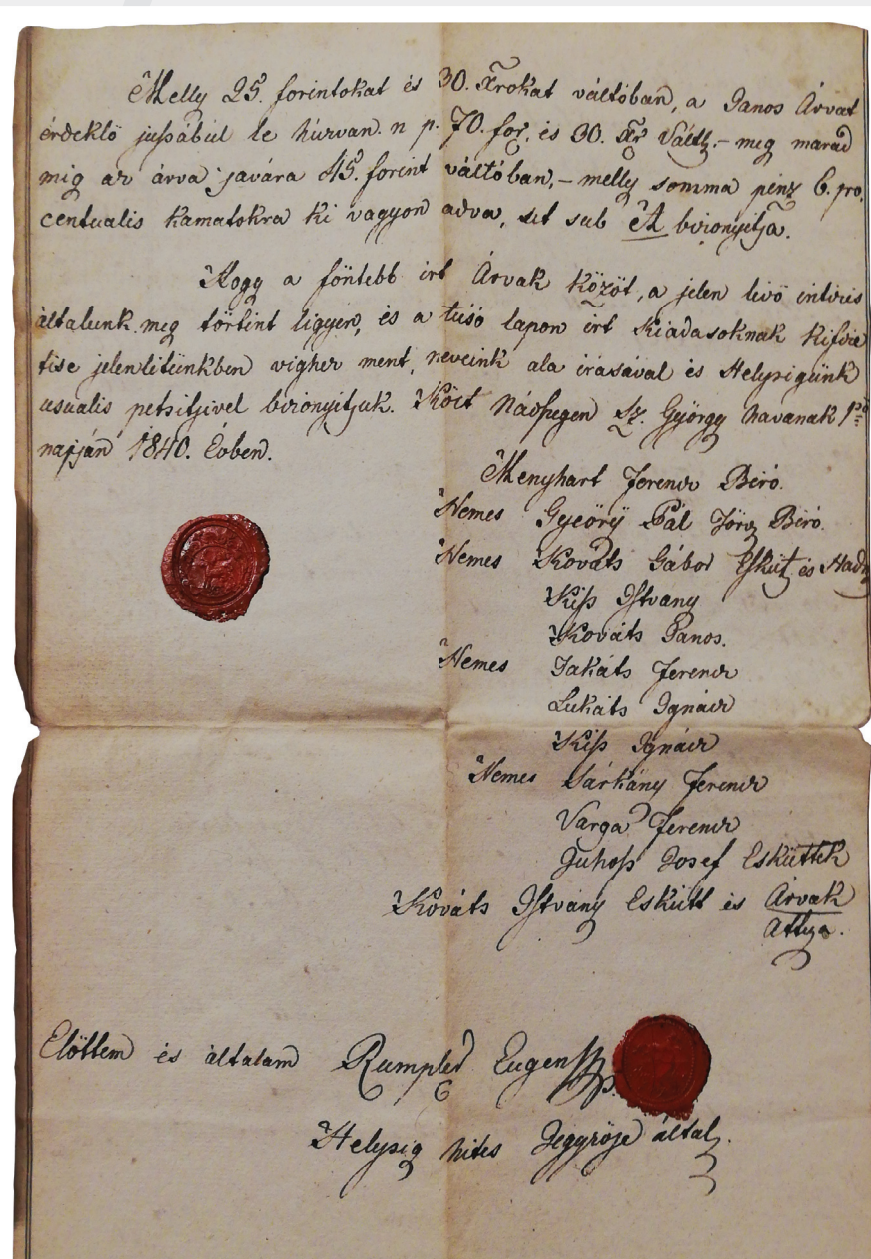
A Thurzó család vagyonának 1638-as összeírásában a nagszeghi jobbágyok a családfők neve szerint vannak felsorolva. Köztük szerepelt Györög János is. Az 1715-ös jobbágyösszeírásban már két családfő: Gyürek Péter és Pál neve olvasható. A születési anyakönyvekben ebben az időben egy adott család gyerekeinek nevét írták Gyüreknek, Györinek, Györöknek, Gyüreknek. A község bírója 1714-ben Győri Péternek, 1719-ben már Györög Péternek írta a nevét. A XVIII. század közepétől már főleg a Györög vagy Györögh vezetéknévvel használták.

A mai észjárás szerint felfoghatatlan, de régen nem volt ekkora jelentősége a vezetéke-neveknek és keresztnévnek, mint most. Az anyakönyveket az akkori papok vezették, a neveket úgy írták, ahogy a családtagoktól hallották. Ma már elképzelhetetlen,

Részlet az 1715-ös urbáriumból

Paulus Gyűrök	---	3	$\frac{3}{4}$	---	1	$\frac{1}{2}$	---
Matt. János Nagj	---	1	$\frac{1}{4}$	---	1	$\frac{1}{2}$	---
Franciscus Danies	---	2	$\frac{3}{4}$	---	1	$\frac{1}{2}$	---
Georgius Wöjörög	---	3	$\frac{3}{4}$	---	1	$\frac{1}{2}$	---
Georgius Vargha	---	3	$\frac{3}{4}$	---	1	$\frac{1}{2}$	---
Franciscus Mihályos	---	7	$\frac{3}{4}$	---	3	---	---
János János Jalfy	---	3	$\frac{3}{4}$	---	1	$\frac{1}{2}$	---
János János Jalfy	---	3	$\frac{3}{4}$	---	1	$\frac{1}{2}$	---
Georgius János	---	3	$\frac{3}{4}$	---	1	$\frac{1}{2}$	---
Petrus Gyűrök	---	7	$\frac{3}{4}$	---	3	---	---
Georgius János	---	13	3	---	1	---	---

1840-ből származó irat, ahol nemes Győry Pál, mint a falu törvénybírója van említve (id.Opál Edit hagyatéka)

hogy a megszületett baba édesanyjának nevét Borisnak, Borcsának, Marisnak, Bözsinek vagy Böskének írják be.

A Győry vezetéknévvel először Györög Pál és Bede Judit három fia: Ignác, Pál és István kezdték használni. Ignác 1822-ben feleségül vette nemes Mattus Ilonát. Közös gyerekeiket még Györögh vezetéknévvel anyakönyvezték. Ignác megözvegyülve, 1840-ben feleségül vette Juhos Juliannát. Ekkor már Nemes Győry Ignácnak írta a nevét. Testvérei, Pál és István szintén használni kezdték a Győry vezetéknévvel és a nemesi rangot. Arról azonban, hogy nemesi rangot kaptak volna, nincs bejegyzés a Királyi Könyvekben*. Valószínűleg valamelyik régi oldalági rokonra hivatkozva használták az előnevet. A nemesi ranggal járó kiváltságokat néhány éven belül az 1848-49-es forradalom felszámolta.

A Győri vagy Györög család a Nádszegen letelepült első családok között volt. Az évszázadok alatt többször töltöttek be fontos posztot a falu életében. A Győri család egy ágból indult, így hát mindenki mindenkivel rokon.

* Királyi Könyvek (latinul Libri Regii) a királyi kancellárián vezetett másolati könyvek voltak, melyekbe a király nevében kiadott jelentősebb okiratokat bemásolták. Jelentős okiratnak minősültek az állandó érvényű kiváltságokat biztosító, úgynevezett királyi kegyelmi tényekről készült oklevelek. Az oklevelek tárgya sokféle: birtok, ingatlan adományozása, nemesi, főnemesi rang adományozása.

218.	Melánia Ján 1881. Dec. 21.	
219.	Károly János 1865. Jan. 24.	
220.	Miklós János 1893. Febr. 30.	
221.	Vágnis János betegmegelőzési	
222.	Simon Ján 1908. Febr. 24.	
223.	Györög János (Györög) 1821. Febr. 24.	
224.	Györög János és Károly János 1844. Jan. 30.	
225.	Györög Ferenc 1849. Dec. 1.	
226.	János János 1849. Febr. 10.	
227.	Györög Miklós 1886. Febr. 28.	
228.	Györög Mária 1889. Febr. 8.	
229.	János János 1854. Febr. 17.	
230.	Pál János 1891. Febr. 29.	
231.	Pál János és Simon János 1878. Febr. 25.	
232.	János János - János János 1876. Febr. 26.	
233.	János János - János János 1854. Febr. 18.	
234.	János János 1854. Febr. 27.	
235.	Mária János 1919. Febr. 17.	
236.	János János - Simon János és Weindorfer János 1852 - 1872. János	
237.	János János 1860. Febr. 12.	
238.	János János és Flóris János 1885. Febr. 24.	

Részlet a nádszegi plébános 1941-ben vezetett postakönyvéből, ahol a kiadott származási igazolásokat feljegyezte.

Kubányi János, a nagylelkű

Bugár Andrea

XVII. és XVIII. században Nádszegen élő, feltehetően gazdag nemes Szabó család lányait előszeretettel választották feleségnek a környékbeli nemes családok fiai. Így került Nádszegrre Kubányi János jegyző, aki 1774-ben vette feleségül a nádszegi nemes Szabó Erzsébetet. A házasságból született 5 gyerek közül 4 élte meg a felnőttkort, három fiú és egy lány. A legidősebb fiúnak, Ferencnek lányai születtek. A második fiúnak, Gáspárnak két fe-

leségétől 16 gyereke született. Nyolcan még gyerekként meghaltak, Gáspár 4 fia vitte tovább a Kubányi vezetéknévvel. A harmadi fiú, ifjabb Kubányi János elkerült Nádszegről. Az egyetlen lány, Terézia 1804-ben nemes Mészáros János felesége lett. Amikor Kubányi János 1807-ben 75 évesen meghalt, az akkori atya a halotti anyakönyvben a generosus-nagylelkű jelzővel illette. Kubányi János és fia, Gáspár a nádszegi Kubányi család ősei. Leszármazottai

közül Kubányi Veronika, Győry Mihály nádszegi bíró felesége lett. Özvegy Gútai Lajosné, Kubányi Terézia, a jegyző dédunokája építtette a nádszegi zárdat 1930-ban. Az „Isteni Megváltó Leányai” rend apácáinak ajándékozta 20ha szántófölddel együtt. Az apácák betegápolással és tanítással foglalkoztak. A zárda épületében két osztályt működtettek. A kommunista hatalomátvétel után a zárdat 1950-ben kiűrtették.

70 éves a nádszegi asztalitenisz

Rózsa Sándor

A címből ítélve valóban komoly kort ért meg a nádszegi pingpong. Hogy mikor van a pontos születésnap, az nem meghatározható, de az évszám az jó, mert megkérdeztem a falu legidősebb emberét, Gombos Rudi bácsit, aki akkor 30 éves volt, hogy mit tud erről. Nem sokat, mondta, de az biztos, hogy az iskolában volt egy asztal, ami nagy volt és zöld. Olyan kis lapátokkal ütötték a pattogó kis kaucsuklabdát, és pártgyűlésre szét kellett szedni. Már az összerakásához is ki kellett üríteni a termet. Nagy elvtárs, akivel odament, még ütött is egyet-kettőt a labdába. A szlovák iskola, vagy a falu kapta az első asztalt? Ma már kikutathatatlan.

Történelem: A háború után becsukták a magyar iskolákat a felvidéken. Nádszegen a szintiszta magyar faluban csak szlovák iskola volt, csak szlovákul tudó tanárokkal. Melyik nádszegi gyerek járt oda? Aki áttelepült vagy a szülei erőszakkal beíratták. Az önálló magyar iskola 1950. szeptember 1-én nyitott Nádszegen és az országban.

A pingpong a „jobb” iskolákban indult a zöld nagy asztallal. Nádszegen a tanítók vezetése alatt, mivel tornaterem nem volt, akkor folyosón vagy az osztályban játszottak a tanulók. Az osztály kicsi volt, így a két

tantermet elválasztó paravánt szétszedve lett nagyobb a tér. A tanítók Ján Habara, Žbodák Bohuslav, Karkuš Štefan, Prachár, Goldberger mellett a diákok megszerették és szívesen is játszottak. Az első sikeres játékosok Schweiger Gáspár, Kurucz Károly, Kockás Ferenc, Juhos Vince, majd később Cservénka János, Schweiger András, Tóth János, Sárközi Ferenc. 1957-ben a Schweiger András–Klement Matyi páros járási bajnok lett 12 évesen. A járási iskolabajnokságokon sikeresen szerepeltek az újoncok, akik miután kinőttek az iskolapadból, a felnőtt járási ligában is folytatták. Az 1957-59-es években még leánycsapata is volt a falunak Erdélyi Zita, Tóth Jolán, Sárkány Ilona tagokkal. A hatvanas évektől a helyi földműves szövetkezet (EFSz-JRD) a foci mellett észrevette az asz-

taliteniszt is. Tyúkos Vilmos, a szövetkezet egyik vezetője elkötelezett támogatója volt az asztalitenisznek már csak abból az egyszerű okból is, hogy mint a falu legnagyobb munkaadójánál, nála dolgozott a pingpongozók legtöbbje. A nádszegi asztalitenisz ebben az időszakban már a foci mellett önálló csapata lett a sportegyesületnek. A járási bajnokságokon már jegyezték a csapatot. 1965-ben rendezte meg az egyesület az első szilveszteri tornát, ami azóta hagyománnyá nőtte ki magát. Még ma is mindenki elvárja, hogy szilveszter délelőtt eljöhessen pingpongozni, vagy megnézni az asztaliteniszezőket. Eleinte csak a nádszegi csapattagok indulhattak, majd a gyerekek, később az amatőrök és a környékbeliek is. A legtöbb szilveszteri tornát Shweiger Gáspár nyerte, aki mélyen védekező faütős technikájával katonaévekben a Plzeni második ligában is játszott félprofiként.

Az igazi áttörés 1998-ban jött, amikor megalakult a szervezetileg önálló Nádszegi Asztalitenisz Klub (STC Trstice) február 15-én. A klub komoly támogatást kapott a falutól és az ekkoriban már szabadon működő vállalkozásoktól. Főállású trénerként lehetett szerződteni az európai szintű játékos, Vimi Roland személyében. Nagyban hozzájárult az olyan remek hazai játékosok kineveléséhez, mint ifj. Csánó György, Michal Lukács, Molnár Norbert. A rákövetkező években a klubnak minden korosztályban volt csapata, kinevelődtek a nagyon jó fiatal játékosok. A hazaiak mellé lehetett hozni profi játékosokat, az A csapat felküzdötte magát a második ligába. A 2012/2013-mas évadban az A csapat a második ligában játszott, a B csapat az ötödikben, a diákcsoport pedig a

nagygyombati második ligában. A mintegy 60 tagú egyesületben a meghatározó játékosok az említettekén kívül: Schweiger András a klub elnöke, Dombos József al-elnök, Schweiger Ágnes pénztáros, Varga Árpád, Borka János felügyelőbizottsági

tagok és játékosok, valamint a többi játékos: Milan Lazan, Ján Melnikov, Martin Gálik, Gajdoschik Adrian, Koprdá Michal, Házi Arnold, Schweiger Gáspár, Nagy Vilmos, Farkas Tibor, Zima Pavol. A diákcsoport: Hencze Erik, Menyhárt Ádám, Almási Viktor, Varga Adrián, Almási Márk, Farkas Tibor, Lukács Imre, Almási Béla.

Később a vállalkozók támogatói hozzájárulása elfogyott, a pénz megcsappant. Az profi játékosokat és edzőt nem volt, aki megfizesse, a lelkesedés alábbhagyott. A vezetést átadták annak, aki még vállalta.

Ma lelkes amatőrök viszik tovább a nádszegi asztaliteniszt. Jelenleg 14 regisztrált saját játékos van az egyesületnek. A falutól kap támogatást a költségvetés „sport” fejezetéből. Idén sikerült két csapatot indítani a bajnokságon. Az A csapat az 5. ligában, a B csapat pedig a 6. ligában kezd 2020 októberében. A keret tagjai: Molnár Norbert, Nagy Vilmos elnök, Tyúkos Tibor, Hollósi Ernő, Győri Árpád az A csapat kapitánya, Varga Adrián, Rózsa Sándor, Varga Árpád, Schweiger András a B csapat kapitánya, Kozmér György, Varga István, Schweigerová Eva, Čellár Alex. Az egyesület minden asztalitenisz-rajongót szívesen lát az edzéseken. A szabadidőközpont foglalkozásain pingpongozó fiatalokat is beépítjük a csapatba.

Idén a 70 év jegyében szervezzük meg a szilveszteri tornát, ahová mindenkit szeretettel várunk.

Ezúton köszönöm az 2019-es budapesti veterán Európabajnokság 32. helyezetteinek, Schweiger Andrásnak a fotókat és cikk megírásához nyújtott segítséget.

Veterán kispályás focitorna

Juhos Ferenc

Második alkalommal találkoztak a veterán focisták szeptember 19-én a nádszegi sportpályán. Nemzetközi focitornának indult, mint tavaly, de sajnos a koronavírus meg-
hiúsította ezt a tervet. Ennek ellenére Mátyusföld, Csallóköz és Zoboralja „veteránjainak” és egy fiatalabb nádszegi csapatnak a részvételével – nekik külön köszönöm, hogy az utolsó pillanatban is elfogadták a meghívást –, délután egy órakor Rudolf Liška egykori UEFA játékvezető sípjelére útnak indult a labda.

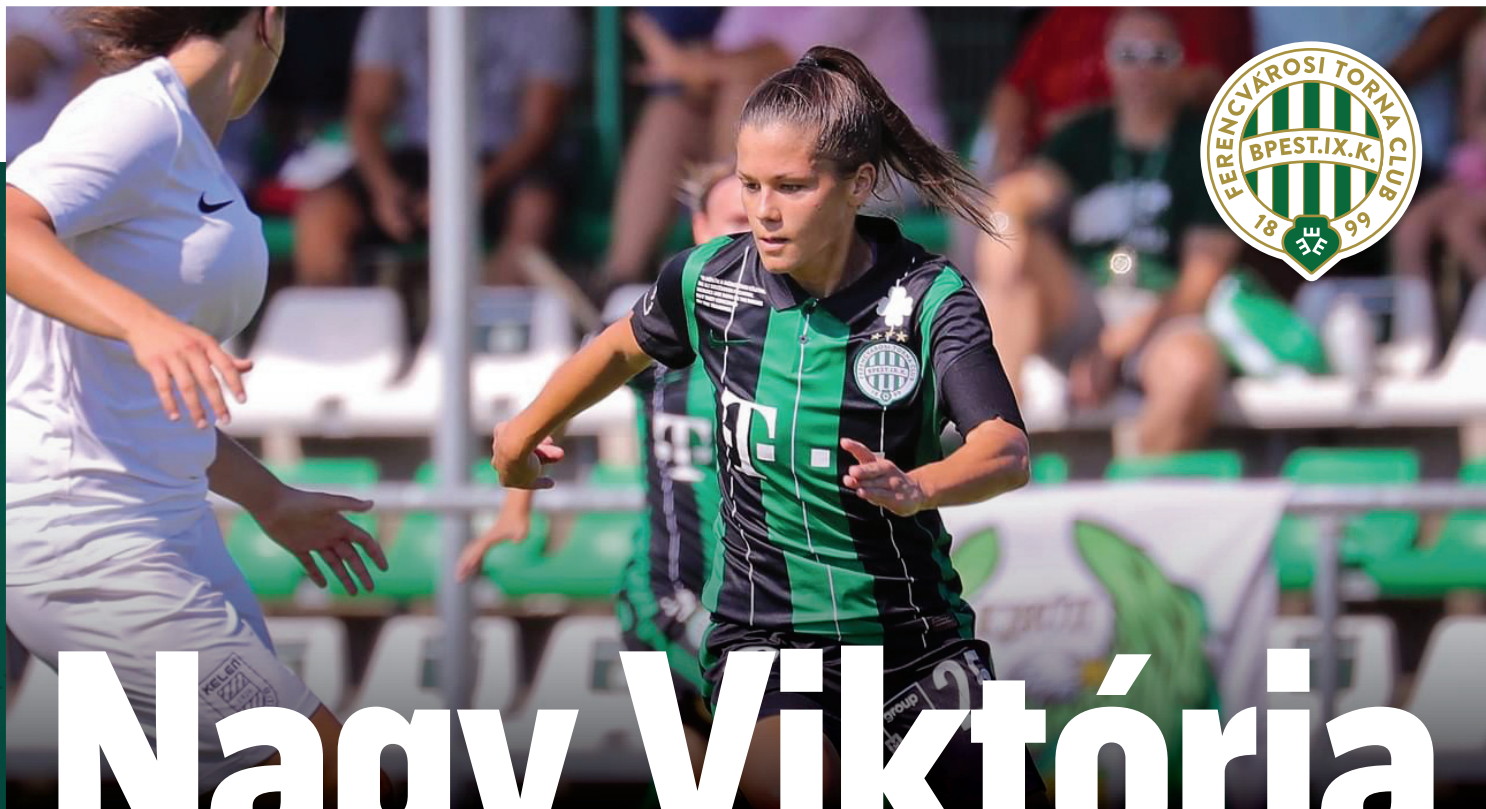
Látványos gólok, még látványosabb kapusbravúrok, kihagyott büntetők,

kiváló egyéni teljesítmények és remek, sportszerű küzdelem jellemezte a délutánt, amikor is mindenki mindenkivel megmérkőzött 2x15 perces meccseken.

A tornát végül a Mátyusföld csapata nyerte, a legjobb kapus Boráros Gyuri (Csallóköz), a legjobb játékos Nagy Jaro (Mátyusföld), a legjobb góllövő 9 góllal Nagy Štefan (Zoboralja) lett. Ezúton köszönöm a támogatók és segítők munkáját, a sportszervezet pozitív hozzáállását, a csapatok és bírák részvételét. Reményeink szerint jövőre újra találkozhatunk, már az eredeti elképzelés szerint.

A nádszegiek talpraesettek, boldogulnak, harcolnak, sikereket érnek el. Büszkén valljuk nádszeginek magunkat, büszkék vagyunk a hazai sikerekre, de még inkább arra, ha idegenben, igazi versenyhelyzetben bizonyulunk jobbnak a konkurenciánál. Ezért a Hírharang szerkesztősége úgy döntött, új rovatot indít, ahol azokat a sikeres fiatalokat szeretnénk bemutatni, akik határainkon innen és túl is öregbítik Nádszeg jó hírét. Mivel a Hírharang őszi kiadásában domináns a foci, a sort Nagy Vikivel kezdjük, az FTC nádszegi futballhercegnőjével!

Nagy Viktória

NÁDSZEGI TEHETSÉG ZÖLD-FEHÉRBEN

A veled készített interjúkban azt szoktad nyilatkozni, hogy ami a focit illeti, az apukáddal való játékkal és egy focitáborral kezdődött minden. Mesélnél erről? Milyen táborról van szó?

Dunaszerdahelyen volt ez a nyári tábor, ahova mama elvitt, hogy ne csak otthon üljek egész nyáron. Itt nagyrészt fiúk voltak, nem nagyon emlékszem rajtam kívül más lányra.

Mi következett a tábor után?

Még a táborban odajött hozzám Bögi Ferenc, az akkor alakuló bögellői csapat edzője és lehetőséget adott, hogy kipróbáljam magam egy klub csapatban is. Itt rajtam kívül volt egy másik lány is a csapatban.

Emlékszel arra a momentumra, amikor

tudatosult benned, hogy számodra a foci több, mint kedvenc időtöltés, és hogy szeretnél profissionálisan is ezzel foglalkozni?

Már amikor Bögellőn voltam és lejátszottam az első bajnoki meccsemet, tudtam, hogy ezt akarom csinálni. Mindig is szerettem egy csapat részese lenni és hétről hétre meccseket játszani. Amikor először elmentem próbajátékra a Fradiba, akkor éreztem igazán a profizzizmust, ami minket körülvevett és itt tudtam, hogy ezzel szeretnék foglalkozni és komoly szinten focizni.

Naponta edzel, különböző helyeket és csapatokkal. Hogyan tudtad a futball mellett folytatni, majd befejezni a középiskolát?

Eleinte nehéz volt. Amikor befejeztem az általános iskolát, Pestre kerültem. Itt kezd-

tem el a gimnáziumot, így egyszerre több új hellyel és helyzettel is meg kellett birkóznom, de pár hét alatt belerázódtam. Iskola után mentem az edzésekre és azok után este tanultam a kollégiumban.

Ami az iskolát illeti, könnyebb vagy nehezebb volt az online oktatás számodra?

Számomra az online oktatás könnyebb volt, mert az érettségire készültem, amikor elkezdődött az egész. Otthon nyugodtabb körülmények között tudtam készülni, így sikerült is jobb eredményeket elérni.

Milyen hatással volt a szakmai életedre a karantén tavasszal? Tudtál edzeni? Testileg és lelkileg hogyan érintett téged?

Törökországban voltunk épp a válogatottal. Amikor hazaértünk, egy kéthetes karantén-

ba kellett vonulnunk, így csak otthon tudtam edzeni, futásra se volt lehetőségem. Ez az időszak nem volt a legkönnyebb, de megbirkóztunk vele. Amikor annak vége lett, minden nap ugyanúgy edzettem, de már jóval több lehetőségem volt. Futni jártam, az erőnléti edzőtől kaptam erősítő feladatokat, így próbáltam magam szinten tartani, hogy a lehető legjobb formában tudjak visszatérni.

Változott-e az életszemléleted a Covid óta? Hozott-e valami pluszt az életedbe ez az időszak?

Talán annyi pluszt hozott az életembe, hogy a csapattársakkal, osztálytársakkal szorosabb lett a kapcsolatunk. A karantén idején találtam új elfoglaltságokat, az olvasás mellett egyre többször sürgölődtem a konyhában, ami azelőtt nem volt jellemző. A foci nagyon hiányzott, s alig vártam, hogy a szabadban edzhessek. Ez az időszak jó volt arra, hogy jobban értékeljem a szabadságot, a természetet.

Van-e olyan ember az életedben, aki mindig tud motiválni, aki a szakmai, vagy a magánéletben a példaképed?

A szüleim azok, akik a legjobban tudnak motiválni. Ha tehetik, kijárnak a mérkőzéseimre és nagyon jó érzéssel tölt el, amikor egy meccs után odamehetek hozzájuk. Anyu mindig őszintén elmondja véleményét. Ha jól játszom, megdicsér, de ha rosszszul, azt se rejtegeti. Apu inkább szakmai szemmel figyeli a meccseket, mivel ő is focizik, és mindig meg tudjuk beszélni, mi-ben változtassak és mi volt jó.

Mi az, amire a leginkább büszke vagy?

Jelenleg arra vagyok a legbüszkébb, hogy sikerült arra az egyetemre felvételt nyernem, amelyikre szerettem volna. Foci terén arra, hogy a válogatott tagja lehetek, illetve a Fradival megnyert bajnoki címekre.

Egy ideje a Fradi felnőtt csapatával is edzel, ezen kívül pedig egyetemre készülsz. Hogyan lehet ezt győzni, ki az, aki esetleg segít az időbeosztásban, tanulásban?

Mielőtt elkezdődött volna az egyetem, csak a focira kellett koncentrálnom. Rengeteg szabadidőm volt, így könnyebb volt beosztani az időmet. Mostanra már változott a helyzet, a héten elkezdődött az egyetem (szeptember elején, a szerk.megj.), így a tanulás és foci mellett nem sok idő jut egyéb dolgokra. Szerencsére az egyetemi előadá-

sok online formában vannak megtartva, így csak a gyakorlatokra kell bejárni. Az egyetemen az órarendet minden diák saját magának állítja össze, így próbáltam a legtöbbet megtenni annak érdekében, hogy az edzésekre és az egyetemre is ugyanúgy jusson időm.

Elárulod, mit tanulsz az egyetemen?

A Budapesti Gazdasági Egyetem hallgatója vagyok és azon belül turizmus-vendéglátás szakra járok.

Jut-e időd magánéletre, barátokra?

Szerencsére a barátaimmal minden nap tudok találkozni, szinte éjjel-nappal együtt vagyunk, mivel egy helyen élünk, így az edzések és az iskola között sosem unatkozom.

Létezik számodra olyan, hogy szabadidő? Ha igen, mivel töltöd?

Szabadidőm általában hétfévente van: egy nap, amikor nincs éppen mérkőzésünk. Ilyenkor, ha tudok, hazautazok a családhoz, vagy a barátaimmal töltöm ezt a kevés időt.

Milyen hatással volt az életedre, hogy Magyarországra költöztél? Járt valamilyen nehézséggel, komplikációval?

A költözés maga simán ment: egy kollégiumba kerültem, ahol a csapattársaimmal éltem együtt. Az átigazolásom viszont komplikációkkal járt. Amíg nem voltam 16 éves, nem lehetett elintézni a játékgengedélyemet, így egy teljes évig nem is léphettem pályára a Fradi színeiben, ami egy nehéz időszak volt számomra. Ebben az időszakban lehetőségem volt Vágsellyén játszani a felnőtt csapatban, míg a Fradival edzettem, ami a fejlődésem szempontjából előnyös volt.

Milyen gyakran tudsz hazajönni Nádszegre?

A vírus előtt minden hétfégen hazamentem 1-2 napra, amikor éppen nem volt mérkőzés, most viszont a vírus miatt nem tudok olyan gyakran hazamenni, mint szeretnék.

Milyen érzelmek fűznek a szülőfaludhoz?

14 éves voltam, amikor elkerültem otthonról és hosszabb időre elhagytam a családomat, hogy Pestre költözzek. De még mindig Nádszeget tartom az otthonomnak, ott él a

családom nagy része és mindig alig várom, hogy végre hazamehessek.

Játszottál a DAC-ban, most Magyarország legnépszerűbb klubját képviseled, ráadásul tagja vagy a szlovák válogatottnak is. Mik a terveid a jövőre nézve?

Kiskorom óta járok a DAC mérkőzéseire, így nagyon jó érzés volt egy olyan csapatban játszani, aminek ennyi szurkolója van. Ez a Fradiban sincs másképp. Elsődleges terveim között szerepel, hogy a Fradiban minél több lehetőséghez jussak, szeretnék minél több gólt rúgni és a felnőtt válogatottban bemutatkozni.

Mit jelent számodra az FTC?

Amikor először megkeresett a Fradi, már akkor nagyon boldog voltam, mert mindig is szerettem ezt a csapatot. Persze ekkor még nem tudtam, hogy mennyire szép évek elé nézek ebben a csapatban és környezetben. Megtisztelő Magyarország legjobb csapatának mezét hétről hétre felhúzni és ez mindig hatalmas motiváció.

Nagyon köszönöm a nekünk szentelt idődet! A tartalmas öszhöz sok-sok energiát és kitartást kívánunk, a mérkőzésekhez pedig sok sikert és szerencsét!

/Sz. G./

Gólzápor Nádszegen

Rózsa Sándor

Ezzel a szalagcímmel jelent meg szeptemberben az internetes portálon a hétvégi sporteseményekről szóló beszámoló. 16 gólt rúgott a kölyökcsoapat (U11), 14-et a diákcsoapat (U13), és ami a legszebb, az a felnőtt csapat teljesítménye 10:0. Aki Nádszegen kijött focira, láthatott negyven hazai gólt. A kitartó, következetes munka lassan meghozza gyümölcsét. Négy éve, mikor majdnem összeomlott a futball Nádszegen, a grundról a pályára behozott amatőrök azért hajtottak, hogy a csapat bennmaradjon az ötödik ligában. Nádszeg volt a csapatok gólszákja, itt akarta minden csapat javítani a gólarányát. A legsúlyosabb vereség épp 10:0 volt, ezért volt fontos Szabó Ferencnek (Fecónak) és a klubnak az Egyházkarcsa ellen berúgott tizedik gól. Elégtételt vettek. Akkor az utolsó helyről kellett kimenekíteni a csapatot, most a feljebb lépésért harcolnak.

A sportpályán az eltelt egy év alatt sikerült végig befedni a „buliparkett” betonját, lefestéssel portalánítani a tribünt, meghosszabbítani az edzőpályát. Felépült a nagyszínpad a falu udvarán sokáig fekvő és már rozsdásodó elemekből. A színpad homlokzatán megjelent a fociklub új logója. Stílszerűen nem a szopós tehénborjú, hanem az erős magyar szürkemarhabika öklelő szarva szimbolizálja ezentúl a nádszegi futballt. A sportpálya most még inkább alkalmas kültéri akciók megrendezésére, a kihasználtság majdnem 100 százalékos.

A falu költségvetéséből kapott anyagiakkal a sport jól gazdálkodik, ez kétségtelen, annak ellenére, hogy a koronavírus miatt nem lett több a támogatás és a rendezvények is visszafogottabbak. Vannak jó edzők, vezetők és elhivatott emberek, akik továbbra is önzetlenül segítenek a sportnak. Az eddigi hat csapat mellett szeptembertől a legkisebbek is lehetőséget kaptak focizni a nagypálya gondozott fűvén. Az 5-6-7 évesek már tanulják a fociszabályokat és örömmel kergetik a labdát. Dávidka sírva ment a beiratkozásra, hogy ő nem fog, nem tud focizni. Az apu megvárta a

foglalkozás végén, otthon pedig boldogan mesélte anyunak, hogy a következő „edzés” pénteken lesz és biztosan vigye el valaki. Erről szól a foci.

Akiknek a sikereket köszönhetjük: a falu önkormányzata, a játékosok, a vezetőség és mindenki, aki ennek a közösségnek önzetlenül segít.

A felnőtt csapat játékosai (gólok): Mészáros Barnabás, Kántor Ákos, Dmytro Kozyr, Borka Bence, Renczés Gábor, Győri Adrián (1), Király László (1), Molnár Krisztián,

Vladyslav Zosimenko, Lénárt András (1), Olesandr Piven (1), Polák Attila (3), Juhos Nikolasz (11), Czódör Tamás (1), Farkas Norbert, Farkas Máté (1), Kiss Márk (4), Čellár Nikolasz, Dima Nikolaiets, Gena Garasimenko, Szabó Ferenc.

A sportszervezet vezetősége: Szabó Ferenc, Cserkó János, Kollárik Ondrej, Sárkány Olivér, Sárkány Maxi, Sárkány Kornél, Horváth András, Juhos Tibor, Erdélyi Roman, Juhos Erik, Bartkovics Bálint, Sándor Tamás, Nagy István, Almási Árpád, Borka Béla.

CSAPATOK ÉS EDZŐK:

A legkisebbek

Gyerekcsoapat - U11

Kölyökcsoapat - U13

Diákcsoapat - U15

Ificsapat - U19

Felnőtt csapat

Öregfiúk

Polák Attila

Kántor Ákos, Čellár Nikolas

Juhos Erik, Erdélyi Roman

Juhos Tibor, Cserkó János

Molnár Krisztián, Juhos Nikolas

Molnár Krisztián

Szabó Ferenc

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	B	K	+/-	FP
1	Telovýchovná jednota Družstevník Trstice	6	4	1	1	25:4	13	16	1	41
2	ŠK Šoporňa	6	4	1	1	16:6	13	15	1	48.45
3	SC Čenkovce	5	4	0	1	16:8	12	14	3	31.8
4	OFK Mostová	6	3	2	1	9:10	11	13	2	39.7
5	NAFC Veľké Blahovo	6	3	1	2	9:7	10	12	4	39.8
6	TJ Družstevník Malá Mača	6	2	2	2	11:7	8	11	2	36.8
7	TJ Lehnice	6	2	2	2	4:4	8	10	-4	39.6
8	TJ Družstevník Topoľníky	6	2	2	2	11:13	8	9	2	38.8
9	TJ ŠM Janíky	6	2	1	3	9:11	7	8	-2	40.2
10	TJ Kostolné Kračany	5	2	1	2	4:15	7	7	-2	31.25
11	ŠK 1923 Gabčíkovo	4	1	3	0	8:3	6	6	0	33
12	FC JELKA	6	2	0	4	12:15	6	5	-3	38.2
13	ŠK FC Vydrany	6	2	0	4	15:21	6	4	0	39
14	„FC Nový Život”	6	1	2	3	7:12	5	3	-4	40.8
15	FC ŠTK 1914 Šamorín B	6	1	1	4	8:14	4	2	-8	50
16	Malodvornický FK Malé Dvorníky	6	1	1	4	7:21	4	1	-2	46.85

Erősport-eredmények

Tóth Gábor

Tisztelt olvasó, engedje meg, hogy beszámoljak a nádszegi erősportolók elért eredményeiről ebben a nehéz koronavírusos időszakban. Ez az év a mi felkészülésünkre is rányomta a bélyegét: szinte az összes versenyt lefújták. Augusztus 1-én került megrendezésre Nagyszombatban egy Nemzetközi felhúzó verseny, ami az első megrendezése óta, 12 év alatt színvonalas rendezvénné nőtte ki magát. Én 2017 óta nem versenyeztem. Egy hirtelen ötlettől vezényelve találtam ki, mi lenne, ha megmérném magam a jelenlegi legjobbakkal. Kíváncsi voltam, hogy fel tudom-e venni velük a versenyt, hiányzott a versenyhangulat, a versenyláz és a kihívás. Csak magamnak edzeni sosem tudott kielégíteni, mert úgy tartom, hogy a versenyen elért eredmény a legjobb értékelése annak, amit csinálok, nem pedig a lájkok a rokonoktól,

ismerősöktől. A hathetes versenyfelkészülés eredménye 300 kg lett, ami a hatodik helyezésre lett elég felhúzásban. Ez a gyakorlat abból áll, hogy lehajolsz, megfogod a súlyzót, felemeled a földről és kiegyenszedsz vele. Szabály, hogy a súlyt nem szabad rángatni, megállni vele, folyamatosan, óramű pontossággal kell végrehajtani – ez teszi igazán nehézze. Ezt a versenyt ugródeszkának tekintettem a galántai Nyílt szlovák bajnokságon való részvételre. Nyílnak nevezik, mert külföldi

versenyzők is indulhatnak rajta, de sajnos a jelenlegi helyzet miatt szinte alig voltak külföldiek. Ennek ellenére 300 körüli volt a résztvevők száma, a rendezvény így 3 napig tartott. Erre a versenyre már barátommal és edzőtársammal, a szintén nádszegi Juhos Attilával készültünk, aki az előző versenymet látva kedvet kapott megmérni magát. Attiláról el kell mondanom, hogy ő is hosszabb kihagyás után indult, de az eredményén nem lehet észrevenni, hogy 5 éve nem versenyzett. Attila felkészülése sajnos nem úgy sikerült, ahogy elterveztük: 3 héttel a verseny előtt megsérült a karja, ami teljesen lehetetlenné tette az edzést. Úgy döntöttünk, hogy a versenyig csak kiegészítő gyakorlatokat fog végezni, addig gyógyul a keze, a versenyen meg lesz, ami lesz, nem adja fel. A taktika bevált: elvárásaink felett teljesített. 280 kg-ot emelt, így 40 kilóval sikerült többet emelnie, mint 4 héttel a verseny előtt, ami a bronzérmet biztosította számára a 90+ kg testsúly kategóriában. Nekem ezen a versenyen sikerült 10 kilóval többet emelnem, mint az előző versenyen: 310 kg-mal meglett az aranyérem az én súlykategóriámban. Két érmet sikerült tehát hazahoznunk a szlovák bajnokságról, most kis pihenő, utána újra harcolunk tovább!

húsztizenkilencperhúszhúsz évfolyam

Csóka Zsófi

érettek amúgy sose voltunk annyira mint most hogy otthon kellett lenni nehogy meghaljunk
érett amúgy így akkor sose leszek a rengeteg stressz nélkül
érett amúgy azt se tudom mit jelent
a chedar érettebb mint én
szerencsére

egyetemet elkezdeni meg az emlékeim az idei nyárról
nem mintha sok lenne
nem mintha a jó értelemben nem emlékeznék
hanem most kivételesen azért
nem emlékszem
mert húszhúsz

de azért a kreditet megadom a szerzőnek
aki húszhúsz
hogy a tavaly lejárt denevérjét
a nyakunkba akasztotta
a sajátokat meg remélem én is megkapom
négy-hat platformon kötelezően félinformációkkal tájékoztató
mimochodom ma van az órafelvételeid egyetemről

a négy-hatból nem lett semmi
pedig úgy mentem oda a magánakvaló azaz nekemvaló gimibe
hogy majd én is
meg Budapest is
de hát álomból köddé lett
és én választottam az itthoni bürokráciát a magyar bürokrácia helyett
mert ez jobb

kérem az összes szlovákat
akivel beszélni fogok hogy lassan
mert úgy talán megértem
még kiscicás hangtorzítás hadarós maszkon keresztül is

hogy ma hol akarom pihentetni a testem
három órára

életem szerelme felnőtt egy hét alatt
én meg egyetemi platformok között keresem
a megváltást az életben

a malomvölgy a dombon van és a főépületből ne szállj bele a
szép liftek egyikébe se mert máshova visz

én viszem az életemet a kisbőröndben
viszem a sminklemosómat
a testle mosómat hogy tiszta legyek
de ígyis csak babszant vagyok jaj már megint az alkoholok
na szóval
viszem a lelke
viszem a kevés cuccomat abba a szobába amit majd megtölt az
oxigén
amire viszont túl sokan vagyunk
az öt négyzetméteren

négyzet négyzet szerelmi háromszög két párhuzamos egy-en-es
csak ez maradt meg a matekból
hálstennek

hiányoznak a sztorik a nyárból
hiányoznak az idei karszalagok
bár van egy ami úgy néz ki mintha lehettem volna valahol
nem mintha rajtam múlt volna
múlt volna
majd így fogunk erre gondolni
ez a húszhúsz
múlt ami lett volna - a mi lett volna ha

A művész

Rózsa Sándor

Eljött hozzánk a művész. Nem volt könnyű megszervezni, hogy eljöjjön a határon túli kis faluba, ami nemcsak messze van a nagy fővárostól, de külföld, és ráadásul vidék is. Egy ismerős ismerősének a barátja jóban van vele. Így aztán lett telefonszám a színész asszisztensére. Sikerült időpontot találni és megszervezni a fellépést. A nemzeti emléknaphoz közel, megfelelő műsorral érkezett. A faluban kihirdették, az iskolai hangszóróban bemondták, és ami a legfontosabb, nem felejtették el elmondani, hirdetni, hogy aki jön, az a televízió egyik végtelenített sorozatában a szappanopera alapszereplője, ha nem a főszereplője. Ez fontos, mert egyébként nem lenne tele a kultúrház és még otthagyná a nagy színész az előadást. A monodráma nemzeti írónk életéről szólt. A forgatókönyvíró remekül megírta az egyszemélyes darabot. Videovetítés, naplódíszetek, felolvasás személyes levelekből. Így nem kell sokat tanulni. Az íróasztalon fekvő könyvből fel lehet olvasni az idézeteket, kipottyannak belőle a kis jegyzetek, és a fiókban ott vannak a levelek. Megfelelő sorrendben rájuk kell akadni, majd elolvasni, előadni.

Apropó asztal. A színész a segédjével jött, aki egyúttal a sofőr is. A felszerelés egy kisebb láda, amiben a fellépőruha van, a könyvek, s abban a cetlik, levelek. Ám a díszletet az előadáshoz a kultúrház állítja föl. Egy szék, egy aszal, egy fogas. Na, ez lett a fogaskérdés. A művésznek a fémfogas nem elég korhű, a szék nem elég karos, az asztal nem íróasztal és nem elég vaskos. Megrettenve kutattuk a faluban a megfelelő díszletet. Lett fafogas és régi fotel. A megfelelő íróasztalt amilyen nehezen találtuk meg, olyan nehéz volt. Hat férfiember cipelte a helyére.

Lement az előadás. Visszataps, állva taps, meghatottság, könnyek. Pár hosszú perc és visszacsöppentünk a valóságba. A közönség elmegy, a segéd átveszi a szervezőtől a leegyzett gázsit, rakodunk. Megyünk levenni a fogast, a nagy karosszéket, íróasztalt. A művész saját teljesítményétől alétan és a tapstól megrészegülve csomagolja szét-szórt jegyzeteit a ládikóba. Fél szemmel a segédre néz és látja: a pénz megvan! Hat férfiember és a szegény szervezők próbálják a díszletet visszavinni, rendet teremteni a színpadon. Közben szólni mernek a nagy színésznek, hogy legyen szíves, ne rakodjon a székre, vagy hogy vegye le a dolgait a fogasról, üritse ki az asztalt. Kitör a botrány. Mit gondolnak ezek a mucsai parasztok, sürgetni merik a művészt, aki még átszellemült állapotban van, és saját kezűleg kell bepakolnia a ládikójába. Mindenkit szid, senki nem érti az ő nagyságát. Neki kell még fél óra a visszaadaptálódásra, magyarázza a segéd. Lekonyulva, saját egyszerűségünkön bánkódva kívártuk a lehetőséget, hogy a nagy íróasztalt visszavihessük a tulajdonos lakására. A sértődött színésznagyságot csak hosszas kérlelésre, sűrű bocsánatkérések közt sikerült kiengesztelni. Kegyesen elfogadta a vacsorameghívást. A vacsora rövid volt. Megette az ételt, megitta az italt, szót váltott a résztvevőkkel, akik így aztán elmondhatták, hogy együtt vacsoráztak és személyesen is beszéltek a művésszel.

Az autóban hazafelé kettesben, a segéd, aki sofőr is, valamint fellépésszervező és asszisztens megjegyezte: Te! Ha sokáig játszod még a sértődöttet, akkor ezek képesek lettek volna abbahagyni könyörgést és vacsora nélkül maradunk!

Őszi szókereső

Találd meg és húzd ki a betűrengetegből a listázott szavakat! Ha mindet megtaláltad, a fennmaradó betűkből egy megkezdett versidézetet olvashatsz ki. Az idézett vers címét és szerzőjének nevét várjuk megfejtésként a hirharang.szerk@gmail.com címre október 31-ig. Jó szórakozást!

M S Á R G A R É P A É G
N Y Í L K E R B E N N A
K A V Ö L G F E C S K E
S O S C I V A K Y B E N
Z A G Ó L Y A K E R T R
Ő I L E V E N D U L A Á
L V S E L E Z S I R Á G
Ő G Ö T E G N E L E M U
F O V K D I D E R E G S
Ü M Ű L É V E L A F É P
R G H Z K Ö T Ö T Ü S A
T Ö L D E L A N Y Á R N

DIDEREG	FALEVÉL	FECSKE
GÓLYA	HŰVÖS	KAVICSOS
KERBEN	LEVENDULA	MELENGET
NAPSUGÁR	SZELES	SZÖLŐFÜRT
SÁRGARÉPA	SÜTŐTÖK	

A Hírharang előző rejtvényének megfejtői közül **Puskás Anett**et sorsoltuk ki. Nyereményéhez gratulálunk!

Felhívások

Molnar Berta és Erdélyi István, 1948

Gáspár Magdolna és Molnár István, 1918

Te az enyém, én a tied

Fellelkesülve az ideai kiállítás sikerén, a következő tervezett kiállítás az esküvőkről szólna. Ehhez várunk minden esküvői képet, amely 1972 előtt készült. Szeretnénk megmutatni, hogy minden menyasszony gyönyörű és minden vőlegény jóképű volt régen is. Az esküvői képhez kérjük megadni a házasságkötés évét, a menyasszony és vőlegény nevét, valamint a született gyermekeik keresztnévét. Akinek lehetősége van elektronikusán jó fotóminőségben beküldeni a képeket, az a következő e-mail címre megteheti: nadszegitortenelem@gmail.com Akinek ez nem áll módjában, személyesen elhozhatja október folyamán a Bencze-házba minden kedden 14-16 óra között. Akinek van régi menyasszonyi ruhája, fejdíszje, esküvői értesítője, vagy bármi, ami a nagy nappal kapcsolatos, szintén szívesen fogadjuk, s természetesen a kiállítás után visszaszolgáltatjuk.

Kettétört életek – album a XX. század első feléből

Ajándékot készítünk nagyszüleinkről, dédszüleinkről unokáinknak. Kiemelt témák: templomépítés, 1. világháború, 2. világháború, csehországi deportálások, kitelepítések. Minden történetet, dokumentumot, amely a huszadik század első feléből való, szívesen fogadunk. A háborút és hadifogságot megjárt apák és nagyapák történeteit, de anyák, nagymamák történeteit is a háború alatti évekről, a kitelepítésekről, csehországi kényszermunkáról, nádszegi zsidókról. Várunk továbbá kitüntetések, leveleket a frontról, leveleket kitelepített rokonoktól. Az emlékeket elhozhatják október folyamán minden kedden 14-16 óra között a Bencze-házba. Minden dokumentumot azonnal digitalizálunk és visszaszolgáltatunk.

Szerkesztőség: Szabó Gabriella, Bugár Andrea, Kacz Éva, Deák László, Rózsa Sándor • Grafika: Trepák Tamás

Kiadja a Nádszegi Községi Hivatal, 925 42 Trstice 667 • Telefon: +421 31 77 82 232

ObecTrstice

obec@trstice.sk

www.trstice.sk